

med europæiske Byers Politi, rekruteret af modne, til Dels bosiddende, gifte Mænd. Omkostningerne og det fjerne Land lægge vel Hindring i Vejen herfor, men man har ment dog at burde stræbe hen til om muligt at forberede dette og har derfor stillet Ændringsforslag til Støtte herfor.

Nr. 58. Forslag til Lov om Bestyrelsen af St. Thomas Havn.

Flertallet indstiller Forslaget til Vedtagelse, medens et *Mindretal* mener, at Havnen som selvejende Institution særlig maa lægge Vægt paa Opsparing af det i Lovforslaget nævnte Fond til Havnens Forbedring, men paa den anden Side erkender man, at Kommunen, der hidtil har haft hele Indtægten, vanskelig straks vil kunne undvære saa betydeligt et Beløb. Det foreslaas derfor, at et Tilskud vel skal gives, men at dette Tilskud, for at interessere Kommunen i Fremvæksten, skal sættes til en vis Kvotadel af Nettooverskuddet. Et andet *Mindretal* foreslaar helt at stryge Tilskuddet til Kommunen.

Et *Mindretal* (J. J. Jensen og Rørdam) finder Anledning til at udtale:

Idet man for øvrigt er enig med Flertallet i, at der, som Forholdene gennem Tiderne have udviklet sig, nødvendigvis maa træffes Foranstaltninger for at fremhjelpe bedre Forhold og Tilstande paa vore vestindiske Øer, forvente vi, at Regeringen vil forelægge Forslag, som mere direkte tage Sigte derpaa; thi ihvorvel man maa erkende, at nogle af de foreliggende 10 Lovforslag tage Hensyn til at faa Forholdet ordnet mellem Øerne og Danmark, saa kan det dog ikke nægtes, at de ville gaa hen over Hovedet paa den store Befolkning derude, uden at denne vil mærke noget til Forbedringer særlig paa Erhvervslivets Omraade, ligesom Forslagene heller ikke i nogen nævneværdig Grad ville bidrage til, at den almindelige Befolkning vil faa mere Indflydelse paa den lokale Styrelse af Øerne.

Det, den almindelige Befolkning først og mest vil mærke, naar disse Love skulle bringes til Udførelse, er forøget Skat. Hvis der saa for den almindelige Befolkning opnaaedes andre Goder eller Fordelingen af denne Skattebyrde var nogenlunde ligelig og retfærdig, vilde der jo endda ikke være saa meget at sige dertil; men med hele dette indirekte Skattesystem, som her bringes til Udførelse, bliver det jo langt fra en retfærdig Beskatning; thi naar der lægges saa store Toldskatter paa Forbrugs- og Nødvendighedsartikler og slet ingen Skat paa Formue og Indtægt, saa bliver det en forholdsvis stor Skat for den Arbejder, der kun har 1 Frc. om Dagen i Sammenligning med en Embedsmand med sine 14,000 Frc. aarlig.

Det, man i særlig Grad savner, er:

1) en Reform paa Skolevæsenets Omraade, hvorved den indfødte Befolkning sættes i Stand til at indtage et højere Kulturstandpunkt og derigennem at blive delagtig i Styrelsen af Kolonierne paa det lokale Omraade m. m.;

2) en Reform, som tager Sigte paa en human Behandling af fattige og syge, som selv ere ude af Stand til at sørge derfor; thi naar man i sin Tid gav Negerne Friheden og derved unddrog dem den Forsorg, som Slaveejerne havde for dem i Kraft af den Handelsværdi, de havde, saa maa det ogsaa være Samfundets Pligt at gøre dem meddelagtige i de Goder, som et frisindet og humant Samfund paa andre Maader bringer med sig. Til Eksempel kan anføres, at medens der i gamle Dage fandtes Sygeplejersker paa enhver Plantage til at tage sig af de syge og Børnene, medens de arbejdsdygtige vare paa Arbejde, saa finder det jo ikke længere Sted.

Der er Plantager, som endnu have en Overenskomst med en Læge om at føre Tilsyn med de syge, som findes paa Plantagen; men for dette Lægetilsyn forlanges der ugentlig af enhver Arbejder paa Plantagen et lille Beløb af den i Forvejen knap tilmaalte Løn;